

ZPRAVODAJ VESELICE

červen 2021 • 56

1. Slovo starosty
2. Hospodaření obce za rok 2020
3. Rozpočet obce na rok 2021
4. Nadace na záchranu kostela sv. Štěpána v Řitonicích II
5. Ze života v naší obci:
 - (Ne)tradiční novoroční pochod
 - Den země na Veselici
 - Online výuka a naše děti
 - Vlčopolská pouť
6. Vše souvisí se vším- Možnost volby
7. Informace z činnosti OÚ Veselice
8. Z činnosti SPOZ
9. Příspěvatelé na Zpravodaj
10. Z pamětní knihy
11. Společenská kronika
12. Čtenářské ohlasy
13. Černá kronika
14. Permakultura je založena na hodnotách
15. Stručná historie vsi Veselice (dokončení)
16. Bylo nebylo

Vážení spoluobčané, milí čtenáři,

toto číslo Zpravodaje vychází snad do lepší, pomalu se rozvolňující koronavirové doby, kterou spolu prožíváme každý s nějakým trápením. Věřme, že postupnými proočkovaním nás všech se problém covid 19 bude alespoň minimalizovat.

V minulém vydání jsem psal o opravách místních komunikací a dalších opravách. Máme vyhotovený projekt na opravu cesty na Lhotkách, před dokončením je projekt pro opravu prostranství autobusové zastávky také na Lhotkách. K tomuto projektu se bude vyjadřovat také odbor dopravy Krajského úřadu pro Středočeský kraj. Předpisy pro autobusovou zastávku mají svá přísná pravidla, tak doufám, že výše zmíněný odbor, bude mít pro naše stísněné podmínky pochopení a bude možné tuto akci dovést do zdárného konce – mít zastávku s asfaltovým povrchem.

Zastupitelstvo obce na své poslední schůzi schválilo nákup laviček na veřejná prostranství v obci.

Na pozemku u lávky přes Hasinský potok byly pořezány nebezpečně nakloněné urostlé vrby, kterým hrozilo úplné vyvrácení na elektrické vedení veřejného osvětlení.

Děkuji touto cestou vedení a členům Sboru dobrovolných hasičů za likvidaci a spálení dvouleté hromady roští přichystané na tradiční pálení čarodějnic a zajištění hasičského dozoru.

Věřme, že už v průběhu prázdnin bude situace s covidem a rozvolnění v takové fázi, že bude možné alespoň v nějaké míře uspořádat nějakou akci. Třeba dětský den se soutěžemi nebo se jen normálně setkat a posedět si.

Na závěr děkuji všem dopisovatelům Zpravodaje za jejich příspěvky. Vám všem přeji hodně pevného zdraví a příjemné prožití letních slunných dnů. Krásnou dovolenou.

Miroslav Pažout, starosta obce

HOSPODAŘENÍ OBCE VESELICE ZA ROK 2020

Údaje o plnění příjmů a výdajů

PŘÍJMY	rozpočet (původní)	skutečnost	% plnění
Daň z příjmu FO placená plátcí	430 000,00	419 214,25	97,5
Daň z příjmu FO placená poplat.	10 000,00	6 796,71	68,0
Daň z příjmu FO z kap. vybír. srážkou	35 000,00	41 517,67	118,6
Daň z příjmu právnických osob	370 000,00	310 945,59	84,0
Daň z příjmů právnických osob za obce	95 000,00	103 740,00	109,2
DPH	807 100,00	851 442,29	105,5
Poplatek za likvidaci TKO	95 000,00	91 402,00	96,2
Poplatek ze psů	2 000,00	1 200,00	60,0
Správní poplatky	1 000,00	100,00	10,0
Daň z hazardních her	10 000,00	11 760,67	117,6
Odvod z loterií kromě VHP		3,15	
Daň z nemovitostí	220 000,00	235 892,89	107,2
Neinvestiční dotace		188 474,00	
Dotace na správu	52 300,00	54 500,00	104,2
Pitná voda – vodné	250 000,00	228 320,00	91,3
Příjmy z poskytování služeb-pohřebnictví		3 090,00	
EKO-KOM – zpětný odběr	20 000,00	21 906,11	109,5
Pronájem pozemků	7 100,00	7 074,00	99,6
Pronájem nemovitostí	2 500,00	1 000,00	40,0
Příjmy z úroků	3 000,00	3 624,95	120,8
PŘÍJMY CELKEM	2 410 000,00	2 582 004,28	107,1

Rozpočet byl během roku 2020 upraven devíti rozpočtovými opatřeními. V červnu byla provedena oprava rozpisu rozpočtu obce.

Hospodaření obce v roce 2020 skončilo schodkem ve výši 1 915 000,36 Kč, který byl financován přebytky z minulých let.

ROZPOČET OBCE NA ROK 2021

PŘÍJMY:

Název	hodnota v Kč
Daň z příjmu fyz. osob ze záv. činnosti	430 000,00
Daň z příjmu fyz. osob ze sam. činnosti	10 000,00
Daň z příjmu fyz. osob z kap. činnosti	41 500,00
Daň z příjmu právnických osob	350 000,00
Daň z příjmu právnických osob za obce	105 000,00
DPH	817 500,00
Poplatek za likvidaci TKO	104 000,00
Poplatek ze psů	1 700,00
Správní poplatky	1 000,00
Daň z haz. her	10 500,00
Daň z nemovitosti	220 000,00
Daňové příjmy celkem	2 091 200,00
Neinvest. příj. dotace ze SR na správu	56 800,00
Pitná voda – vodné	250 000,00
ECO – COM – zpětný odběr	20 000,00
Správa – pronájem poz. a nebyt. prostor	8 000,00
Úroky z vkladů	4 000,00
Nedaňové příjmy celkem	282 000,00
CELKEM PŘÍJMY	2 430 000,00

Rozpočet byl schválen Zastupitelstvem obce Veselice dne 14. prosince 2020 na jednotlivé paragrafy jako schodkový, schodek bude hrazen

VÝDAJE	rozpočet (původní)	skutečnost	% plnění
Opravy a údržba místních komunikací	4 000 000,00	3 310 486,48	82,8
Pitná voda	60 000,00	97 075,17	161,8
Základní školy	15 000,00	21 000,00	140,0
Místní rozhlas	10 000,00		0,0
Záležitosti kultury	15 000,00	5 996,00	40,0
Veřejné osvětlení	100 000,00	67 838,85	67,8
Sběr a svoz nebezpečných odpadů	15 000,00	7 171,67	47,8
Sběr a svoz komunálního odpadu	95 000,00	121 124,63	127,5
Sběr a svoz ostatních odpadů	65 000,00	71 972,45	110,7
Péče o veřejnou zeleň	150 000,00	25 269,00	16,8
Krizová opatření	1 000,00	4 348,59	434,9
Požární ochrana (dobrovolná část)	75 000,00	131 855,00	175,8
Zastupitelstva obcí	232 000,00	254 133,00	109,5
Volby do zastupitelstva kraje		20 974,00	
Činnost místní správy	245 850,00	230 686,60	93,8
Služby peněžních ústavů	5 000,00	2 205,20	44,1
Pojištění majetku obce	21 150,00	21 128,00	99,9
Daň z příjmů právnických osob za obce	95 000,00	103 740,00	109,2
VÝDAJE CELKEM	5 200 000,00	4 497 004,64	86,5

Kompletní výsledky hospodaření za loňský rok společně s výsledkem přezkoumání hospodaření obce za rok 2020 budou zveřejněny v Závěrečném účtu obce, který bude vyvěšen na úřední desce. Ke dni uzávěrky přezkoumání nebylo provedeno.

Marcela Šafránková

VÝDAJE:

Název	hodnota v Kč
Silnice	3 100 000,00
Pitná voda	400 000,00
Základní školy	21 000,00
Místní rozhlas	10 000,00
Záležitosti kultury	15 000,00
Veřejné osvětlení	75 000,00
Pohřebnictví	75 000,00
Sběr a svoz nebezpečných odpadů	10 350,00
Sběr a svoz komunálního odpadu	105 000,00
Sběr a svoz ostatních odpadů	65 000,00
Péče o vzhled obcí a veřejnou zeleň	30 000,00
Nespecifikované rezervy	5 000,00
Požární ochrana (dobrovolná část)	130 000,00
Zastupitelstva obcí	260 000,00
Činnost místní správy	270 000,00
Služby peněžních ústavů	2 500,00
Pojištění	21 150,00
Ostatní finanční operace	105 000,00
CELKEM VÝDAJE	4 700 000,00

z přebytku minulých let stejně jako v roce předešlém.

Marcela Šafránková

NADACE NA ZÁCHRANU KOSTELA SV.ŠTĚPÁNA V ŘITONICÍCH

Sotva Nadační fond na záchranu kostela sv. Štěpána v Řitonicích vznikl, nastalo období dlouhého čekání nás všech na návrat k běžnému životu.

Poprvé po letech se v kostele sv. Štěpána v Řitonicích celý rok nekonzertovalo. Po letech úsilí se řitonské farnosti nepodařilo ani využít Ministerstvem kultury poskytnutou dotaci na dokončení poslední části opravy střechy, resp. věžičky kostela. Nepodařilo se to z důvodu pandemických opatření a dotace musela být vrácena. Na konci dubna tohoto roku nastala také změna v osobě děkana soboteckého děkanství. Odcházející děkan pan Michalec ještě stihl obnovit žádost o dotaci pro řitonský kostel na dokončení opravy. Pozitivní zprávou je, že dotace Ministerstva kultury pro záchranu národní památky i pro letošní rok poskytnuta je, její výše je však nižší než v roce minulém. V současnosti s příchodem nového faráře řitonské farnosti je nám znám aktuální stav věcí a tedy, že k naplnění celkové potřebné částky chybí ještě 130 tisíc korun.

Nadační fond na záchranu Kostela sv. Štěpána v Řitonicích se rozhodl uspořádat velký benefiční koncert s cílem zbývajícím částku

peněz na dokončení opravy věžičky sehnat. Rádi bychom tento koncert uspořádali v létě na prostranství podél kostela. Hledáme vhodný termín, věříme, že nezůstane jen u jednoho koncertu.

Věříme, že se nám podaří setkání nejenom umělecky hodnotná, ale že se také obecnost vzájemně rádo po dlouhé době uvidí a využije příležitost k vzájemnému přátelskému setkání; věříme, že nalezneme pochopení také u zastupitelstva obce a že nám s organizačním zajištěním pomohou i dobrovolníci, kterým není lhostejný osud kulturní památky.

Na naše první setkání s vámi se velmi těšíme. Zároveň bychom chtěli tuto první příležitost využít k tomu, abychom vám nastínili i další postup a seznámili vás s budoucími kroky a vizemi Nadačního fondu.

Ohledně termínu koncertu a jeho programu vás budeme včas informovat; jistě se však již teď můžete těšit na vystoupení Ondřeje Rumla a jeho kolegů a přátel z kulturní sféry i na tradiční vánoční koncert.

Základní informace naleznete také na adrese <https://www.kostelststepana.cz/>

Jaroslava Vávrová

INFORMACE ZE ŽIVOTA V NAŠÍ OBCI

(Ne)tradiční novoroční pochod

Již uplynula dosti dlouhá doba našeho žití ovlivňovaného různými vládními nařízeními v boji proti koronavirovým onemocněním a zákazy shromažďování osob. Z výše uvedených důvodů se nekonal ani tradiční novoroční pochod, který organizují manželé Eva a Dušan Konývkovi. Tohoto novoročního pochodu se zúčastňuje dosti osob všech věkových kategorií i několik lidí z Bačalek a Dlouhé Lhoty. Počínaje dětmi v kočárku, pejsky a konče seniory.

Novoroční pochod se přesto konal a to jako soukromý výlet příslušníků rodiny. Jedním z cílů

trasy bylo pamětní místo v Křížánku. U dřevěného kříže byl položen věnec, kytice růží a hořela řada svíček - bylo to velmi dojemné. Zde na tomto pamětním místě, kde stával dřevěný kostelíček, se scházejí občané z celého okolí - z Bačalek, Vlčího Pole, Veselice a Záhub....

Co tato vycházka ovšem postrádala, bylo sousedské popovídání a malé občerstvení v chatové oblasti "U Konývků".

Věřím, že příští rok nás již koronavirus nebude omezovat a tradice "Novoročního pochodu" bude pokračovat.

Šoltys Josef

Den Země na Veselici

Období jara je nejen časem probouzení přírody, ale též obdobím, které je spojeno s takzvaným „jarním úklidem“ a to nejen v našich domácnostech, ale též v našem blízkém či vzdálenějším okolí. V loňském roce byla řada akcí, zejména s ohledem na pandemickou situaci, nepříznivě ovlivněna a to včetně plánovaného jarního úklidu, který byl pro rok 2020 zrušen. Bohužel, odpadků v přírodě i tak přibývalo.

24. dubna byl proto zorganizován úklid v naší obci a jejím blízkém okolí. Není náhodou,

že bylo zvoleno toto datum, neboť dva dny před konáním akce se uskutečnil Den Země, který je označován za celosvětovou událost zaměřenou na propagaci a podporu ochrany životního prostředí.

Nouzový stav na Veselici – online výuka a naše děti

Provoz MŠ v Dlouhé Lhotě, kterou navštěvují i děti z Veselice

Když přišla první vlna koronaviru v březnu 2020, vláda uzavřela mateřské školy na 7 týdnů. Po návratu zpět byla umožněna docházka pouze skupině maximálně deseti dětí (pouze pro děti pracujících rodičů). Museli jsme dbát zvýšené hygieny, kdy rodiče mohli vstoupit do budovy pouze s rouškou, při vstupu si každý dezinfikoval ruce, děti si častěji chodily umývat ruce, hodně se větralo a na vycházku do vesnice jsme i s dětmi měli roušky.

Poté se vrátily do MŠ i ostatní děti a situace se postupně lepšila. Nejvíce nás mrzelo, že jsme nemohli uspořádat výlet a pro rodiče letní besídku s rozloučením s předškoláky, kde by děti předvedly, co se za celý rok naučily.

O prázdninách byla naše mateřská škola uzavřena. V září začal nový školní rok. Až do konce října vše probíhalo běžným způsobem, jen stále se zvýšenou hygienou. Na konci října se dvě zaměstnankyně nakazily koronavirem, tak byla celá mateřská škola uzavřena na dva týdny. Žádné z dětí nakaženo nebylo. Ještě před otevřením MŠ se všechny prostory musely vydezinfikovat. Po návratu se někteří rodiče báli a své děti do školky nedali. V prosinci se uskutečnila mikulášská nadílka, kdy přišel čert a Mikuláš obdarovat děti malým balíčkem, ale jelikož byly zakázány hromadné akce, tak se vánoční besídka pro rodiče uskutečnit nemohla. To jsme pojali trochu netradičně a rodičům jsme natočili alespoň video s básničkami a písničkami, které se děti naučily, a popřáli jsme tak rodičům k Vánocům.

Do úklidu se zapojilo 15 dobrovolníků z řad občanů, členů zastupitelstva a dobrovolných hasičů. Dobrovolníci vyrazili uklízet buď přímo ze svých domovů, nebo od budovy obecního úřadu, kde byly předány sběrné pytle poskytnuté ze strany obce.

Úklid prostranství, příkopů a přilehlých částí obce byl proveden od topolové aleje u Domousnic až po komunikaci směrem na Bačalky. Celkem tak byly sesbírány čtyři pytle odpadu a kromě běžných odpadků se našel například i koberec nebo disky na kola.

Milou skutečností je nejen součinnost místních občanů při takto plánovaných událostech, ale i ochota těch, kteří se starají a pečují o okolí naší obce v průběhu celého roku. Všem, kteří se tímto způsobem zapojují, patří upřímný dík za péči, kterou věnují prostředí, v němž my všichni žijeme.

Jan Cidlina

Koncem ledna jsme museli MŠ znovu uzavřít z důvodu karantény na dva týdny. Nákaza se potvrdila u dvou dalších zaměstnankyň a 4 dětí, kdy děti neměly vůbec žádné příznaky. Bohužel ani mně se nákaza nevyhnula, ale měla jsem naštěstí pouze velmi lehký průběh.

Do školky jsme se vrátili 8. 2., děti chodily tři týdny a v České republice se situace stále více zhoršovala. 1. 3. byly vládou uzavřeny všechny MŠ a jen některé zajišťovaly výuku dětí rodičů, kteří pracují pro IZS. Během uzavření MŠ jsem ale nezhálela. Každé pondělí jsem připravovala distanční výuku pro děti, která obsahovala různé básničky, písničky, hádanky, pohádku, videa, nápady na výtvarnou a pracovní činnost a pracovní listy k tématu na daný týden. Vždy mě potěšilo, když mi někteří rodiče napsali zprávu, jak se děti na materiály těší, nebo když mi poslali fotku nebo videa dětí, které zpívají, tančí, tvoří nebo vyplňují pracovní listy. Distanční výuka nebyla povinná. Pouze předškolní děti musely povinně vypracovat 2-3 pracovní listy. Ale byla jsem moc ráda, že pracovala i spousta menších dětí. Také jsem si připravovala různé materiály a pomůcky k výuce.

Po šesti týdnech vláda povolila docházku předškolních dětí a dětí rodičů IZS. První týden docházely do MŠ pouze 3 děti, druhý týden 5 dětí. Během těchto dvou týdnů jsme museli děti i zaměstnance testovat na covid dvakrát týdně. Pracovníci také museli nosit respirátory v přítomnosti dětí.

Od 3. 5. vláda povolila docházku všech dětí do MŠ v běžném režimu (bez testů a bez roušek). Pro personál zůstává testování jednou týdně a stále nošení respirátoru u dětí. Tento krok se mi

moc nelíbí, jelikož při docházce pěti předškolních dětí se testovalo 2x týdně, ale teď, když je ve třídě 24 dětí, se netestuje vůbec, přitom je riziko nákazy mnohem větší. Respirátory při výuce také nejsou příjemné. Malé děti potřebují vidět mimiku a výrazy obličeje učitelky, ale když máme respirátory, toto nevidí. Dětem se také formuje řeč a potřebují mít správný řečový vzor a vidět, jak se tvoří jednotlivé hlásky, jak vypadají polohy jazyka, rtů a zubů při výslovnosti.

Jakékoliv uzavření školky mělo na děti velký vliv. Děti totiž zapoměly spoustu věcí. Všechna pravidla, která ve školce dodržujeme, menší děti, které si již zvykly na odloučení od rodičů, si znovu musí navyknout na to, že je maminka ve školce nechá samotné. Děti jsou vždy po delší pauze nesoustředěné, roztržité a hlučné. Také se dětem nechce moc pracovat. Většinou si chtějí hlavně hrát, protože se se svými kamarády z MŠ dlouho neviděly. Návrat zpět do MŠ je těžký jak pro děti, tak pro nás učitelky.

Nejvíce mě kvůli dětem mrzelo, že se nemohly konat různé akce. Několikrát za rok do naší MŠ přijíždí divadélko, které děti mají moc rády, ale tento rok se konat nemohlo. Dětem jsme alespoň připravili sportovní odpoledne a stopovanou. Také jsme přijeli do Dlouhé Lhoty na koních a děti jsme svezli. Celkově se snažíme dělat pro děti pestrý program, aby se nenudily.

Teď už máme možnost se nechat očkovat jako pedagogičtí pracovníci, čehož jsem využila a doufám, že se situace uklidní a už nebude muset být celá školka v karanténě.

Všem čtenářům přeji v této nelehké době hlavně hodně zdraví a pohody.

Aneta Kadeřábková
učitelka MŠ Dlouhá Lhota

Covid-19 versus děti

Většina z nás si zvykla, že škola je pro děti nezbytným společenským, kulturním a v neposlední řadě také vzdělávacím prostředkem. Vědomosti i dovednosti, které děti na základní škole získávají, jsou nutnými předpoklady k dosažení určitých úspěchů na škole střední, atd. Doba, která nás paralyzovala celosvětovou pandemií Covid-19, postavila děti, rodiče i učitele do naprosto nové situace, o které bychom si ještě před dvěma lety mysleli, že jde pouze o smyšlenou a nereálnou fantazii.

Školy zavřely, učitelé i rodiny s dětmi prakticky ze dne na den museli čelit překážkám týkajících se nedostatečné technologické vybavenosti domácností, sociální izolaci dětí či prostému faktu – „kam dáme naše menší dítě“. Počítače, tablety, telefony, které doposud dětem sloužily spíše jako zprostředkovatele zábavy, se

zcela zásadním způsobem změnil v pracovní nástroj.

A jak děti celou on-line výuku vnímaly? Na začátku se dostavoval euforický pocit z toho, že jsou zproštěny brzkého ranního vstávání, oblékání, čekání na autobus i objem učiva se na některých školách snížil. Tato „radost“ byla však po několika týdnech vystřídána pocitem smutku či depresí z absolutního a nedobrovolného odloučení od kolektivu svých vrstevníků. Spousta dětí (i rodičů) byla ochotna podstoupit testování, roušky, jen proto, aby mohly být zpět ve škole, zpět se svými kamarády.

Na druhou stranu, dnešní 9-10leté děti si díky „coronavirové době“ velmi rychle osvojily dovednosti, které by jim mohl leckterý „dospělák“ závidět. Dokázaly se připojovat na smluvené meety, tvořit meety nové (pro práci ve skupinkách), dokázaly samy nebo s menší pomocí psát do MS word, odesílat soubory přes mail, sdílet dokumenty na obrazovce, stahovat a užívat zajímavé aplikace (například pro tvorbu vlastní hudby), nebo tvořit jednoduché prezentace. Co považuji za nejzásadnější – měly možnost si vyzkoušet na vlastní kůži organizování vlastního času a efektivního nakládání s ním. Někteří žáci se v této nové roli našli, jiní ne. Přesto shledávám tuto dobu přínosnou proto, že pootevřela dveře do taje, jemuž se říká domácí vzdělávání, které může být pro jisté procento žáků mnohonásobně efektivnější, než prezenční výuka.

A tak tedy, že by se jednalo o skryté štěstí – aneb všechno zlé, je k něčemu dobré??

Tereza Pažoutová

Pohled rodiče

Společný nepřítel covid, nám všem již přes rok mění život. V naší rodině, která se skládá ze dvou dospělých a třech dětí, jsou změny veliké. Jsme dost aktivní rodina, každý z nás provozoval nějaký sport. Nejmladší děti 7 a 9 chodily na judo, nejstarší 15 chodil na fotbal a box. Manžel je trenér oddílu boxu. Sport byl náš veškerý volný čas, který se v březnu minulého roku změnil. Spolu se školami se zavřela i moje práce. Jsem provozovatelka kantýny a tam byla opatření velmi znatelná. Manžel, který pracuje u Policie ČR, chodil do práce bez přerušení. Naštěstí, protože, co si budeme povídat, u OSVČ nebyla finanční jistota a bohužel ta do každého života patří.

Ty starší děti se zavřením škol ze začátku neměly problém, ovšem ty mladší děti byly v rozpacích a velmi smutné. Doma jsme všichni spolu trávili čas i ten náš puberták, kterého jsme doma moc neudrželi, si s námi rád hrál společenské hry. Večer jsme si povídali vtipy a velmi jsme se smáli. Střídali jsme se ve výběru

filmů a dělali si doma kino. Venku jsme společně sportovali, cvičili pejsky a starali se o venkovní prostor okolo domu.

Mladší děti se naučily ovládat počítač, na který jsme je dříve pouštěli s obavami. Nejstarší syn se naučil zodpovědnosti, i když, přiznávám, na začátku online výuky to s ním byl boj, ale postupem času zjistil, že zkrátka musí. U nás internet chodí pěšky, takže jsme se občas ani nepřipojili a dělali pak úkoly až do večera, to byla paráda.

Když se na pandemii podívám z té lepší stránky, tak nás jako rodinu doma stmelila, měli jsme stále co dělat a nenudili jsme se. Snažili jsme si společný čas užít a věnovat se sami sobě. Samozřejmě musím zmínit i tu stránku druhou, tu velmi těžkou a složitou i bojující o samotný život, i ten čas, který se slovy nedá popsat a velmi bolí.....

Nyní se těšíme na nové kroky, na nové cíle po otevření a znovu nastartování svobody. Začneme opět žít ten krásný hektický život, který nám chyběl, a zase si začneme stěžovat, že nic nestíháme...

Monika Brezáni

Vysokoškolské studium

Rozdíl mezi online výukou na střední škole vloni a na vysoké škole letos je dost velký.

Minulý rok jsem byla v maturitním ročníku. Že by probíhala nějaká online výuka, to opravdu říct nemohu. Prakticky se o nás nikdo nezajímal, jen nám jednou týdně přistála v e-mailu stránka s procvičováním k maturitě z českého jazyka. Světlou výjimkou byla vyučující ruského jazyka, která se o nás jako jediná starala (každotýdenní

Vičopolská pouť

V neděli po svátku sv. Marka se konala na Veselici pouť, této slavnostní události předcházelo pečení koláčů a jejich roznášení po příbuzných, kteří tuto tradici zpravidla opětovali, když pouť se konala v jejich vesnici. V sobotu se konala taneční zábava v hostinci u pana Rýdla, nebo pana Šiby. Často se stávalo, že se pouťová zábava protáhla do ranních hodin a muzikanti vyprovázeli tanečníky až před jejich dům. V neděli proběhl slavnostní oběd, na který byli zváni příbuzní a domů si ještě odnášeli nějakou tu výslužku. Po jednotlivých domech ještě chodívali dva žebráci. Pan Šlambor hrál na flašinet, pan Šuda hrál na harmoniku a zpíval. Za svůj výkon dostávali od hospodyněk koláče a i peněžní odměnu.

ŽIVOT V SOUVISLOSTECH ANEB VŠE SOUVISÍ SE VŠÍM

Možnost volby

Stále mám možnost volby. V každé chvíli svého života volím. Každé ráno po probuzení se mám

online konzultace a cvičení) a zdárně nás dovedla až k maturitě.

Letos jsem v prvním ročníku na vysoké škole a občas nevím, kde mi hlava stojí. Během výukového období probíhají všechny přednášky a semináře ve stejném rozvrhu jako kdybychom chodili do školy prezenčně.

Čím delší doba, kdy online výuka probíhá, tím si to i učitelé zjednodušují a místo přednášky v reálném čase nám zpřístupňují nahrané přednášky z minulého roku.

Doufám, že se brzy vrátíme do normálního režimu a já konečně poznám všechny benefity vysokoškolského života.

Eliška Šafránková

Bývá i veselo....

...nejenom na Veselici, ale i při výuce ☺. Já vám přiblížím nejčastější hlášky z třídy mé dcery. Kromě toho, že se „pančelka“ věčně zasekává, tak taky vypadává (a mám neblahý pocit, že se častokrát i chudák hrouťí...).

Věčně a opakovaně se řeší, že někomu vypadla kamera nebo alespoň mikrofon. Výuku, která běžně začínala v 11 hodin, rušili opozdilci, kteří se snažili omluvit, že nestihli začátek, protože chudáci zaspali... Základní lidské potřeby musí být také splněny, takže se věčně někdo dovoluje na toaletu, chce se najíst nebo alespoň napít.

Děti mají doma různá zvířátka. Chtějí se pochlubit nejen vyučujícímu, ale i spolužákům. Často se ozývá:..., paní učitelko a mohu vám ukázat moje morčátko!?...nebo můj kysu, králíčka, pejska či sourozence. Jednoduše každý jaké zvíře má zrovna po ruce...

Jana Matoušková

V neděli se chodívalo na pouť do Vičího Pole, která byla velmi slavná. Přicházeli tam návštěvníci ze všech okolních vesnic a zejména z Dolního Bousova.

I ve Vičím Poli bývaly dvě hospody, u Šolců a Máslíků, ve kterých hrála kapela a probíhala taneční zábava. Po obou stranách silnice u zámku byly střelnice, houpačky, kolotoč malý, kolotoč velký řetězový a různé stánky. Nechyběla ani cukrová vata na špejli. Při zpáteční cestě z pouti domů jsme často natrhali i kytičku konvalinek pro maminku. Dnes už to tak není. Je škoda, že již je málo pamětníků, kteří by některé události - zvyklosti doplnili.

Zůstal nám jen termín, vzpomínky, ani zábava již není.

Šoltys Josef

možnost rozhodnout. Svůj nový den, svou další kapitolu ŽIVOTA si tvořím sám.

Volím vědomě, či nevědomě, co a jak jím, co poslouchám a o čem mluvím. Jakou práci dělám, v jakých vztazích žiji a jakými lidmi se obklopuji. Jak vnímám sám sebe, své okolí a přírodu. Velmi důležité, při tom všem je, jaké myšlenky vpouštím do své hlavy a jakým myšlenkám dávám pozornost.

Na co zaměřuji pozornost, to roste, sílí a vzkvétá. To je prostě zákon přitažlivosti. Každou svojí volbou si tvořím buď **POHÁDKU**, nebo **DRAMA**. Pokud si na něco neustále stěžuji (na partnera, na děti, na vládu či na počasí), komu nebo čemu dávám pozornost? Kam směřuji svoji energii? A co se mi do života asi tak bude vracet...

Svým každodenním vědomým, či nevědomým dáváním pozornosti si vytvářím svůj **ŽIVOT**. Svůj život žiji ve **strachu**, nebo v **LÁSCE**, ve **smutku**, nebo **RADOSTI**, v **nemoci**, či ve **ZDRAVÍ**, v **chudobě**, či v **BOHATSTVÍ**, v **neštěstí**, či ve **ŠTĚSTÍ**. Náš život je přeci uvnitř nás, nikoliv

u souseda, či u kohokoliv jiného. Tak proč dáváme tolik pozornosti a vlastní energie tomu mimo nás? Všichni se celý život učíme, všichni jsme na cestě... A tak nám všem přeji, budme na té správné vědomé cestě pro každého z nás. Jsme přeci všichni **boží** bytosti. Tak pojďme žít život, jaký **CHCEME**, nikoliv jaký **nehceme**. Pojďme vzít život do vlastních rukou.

PS: Pokud by někdo chtěl dávat pozornost tomu pozitivnímu a nevěděl, jak do toho, může zkusit psát deník vděčností. Ideálně každý den si do deníku zapíše, za co jsem vděčný/ná (např. Jsem vděčná, že: jsem zdravá, dýchám, mohu chodit, běhat, za to kde žiji, za úžasného partnera, že mám zdravé děti, že mi rostou krásně brambory nebo kvetou květiny atd.) Tímto psaním deníku začnu dávat pozornost pozitivním věcem v mém životě a hádejte, co se bude dít...

Monika Suková

INFORMACE Z ČINNOSTI OÚ VESELICE

✓**ZO projednalo** a schválilo zadání vyměření cest a prostranství určených k opravě manželům Sukovým. Jejich cenová nabídka byla výhodnější než nabídka dalšího osloveného, který byl ochoten vyměření provést. Projekt byl zadán Ing. Jiřině Bukovské, která pro obec zpracovala projekty na již provedené opravy komunikací.

✓**ZO se seznámilo** s dokumentací projektu stavby na výměnu stávající trafostanice v části obce Malá Strana, zaslané společností ČEZ Distribuce a.s.

✓**ZO projednalo a schválilo** vybudování přípojky elektrické energie k pozemkové parcele č. 129/1. Majitelka byla upozorněna na skutečnost, že je nutné přípojku vybudovat před realizací opravy obecní komunikace na p. p. č. 558.

✓**ZO byla diskutována** možnost realizace opravy zásahové požární stříkačky. J. Cidlina informoval ZO o možnostech zajištění opravy požární stříkačky a zároveň nabídky V. Bucka o zajištění opravy svépomocí. Záležitost opravy byla diskutována, avšak bez finálního rozhodnutí.

✓**ZO byl schválen** rozpočet na rok 2021 bez připomínek. Rozpočet byl schválen jako schodkový v členění na paragrafy. Celkové plánované příjmy činí 2 430 000,00 Kč, celkové plánované výdaje činí 4 700 000,00 Kč. Rozdíl ve výši -2 270 000,00 Kč bude financován přebytky z minulých let (tj. v souladu s § 4 odst. 5 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů).

✓**ZO bylo informováno** M. Šafránkovou o potřebě aktualizace smluv o nájmu hřobových

míst a zároveň aktualizace hřbitovního řádu dle informací vystavených na stránkách Ministerstva pro místní rozvoj ČR. J. Cidlina připravil návrh dokumentů „Smlouva o nájmu hřobového místa“ a „Hřbitovní řád“. Nyní se čeká na zpracování posudku, který, mimo jiné, určí tlecí dobu na místním hřbitově. Posudek je nutný k schválení provozního řádu pohřebiště hygienickou stanicí. Zadán byl firmě Ochrana pozemních vod s. r. o.

✓**ZO se usneslo** vydat obecně závazná vyhlášku č. 4/2020, o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů.

✓**ZO projednalo a schválilo** uzavření dohod o provedení práce se zastupiteli M. Šafránkovou (hospodářská agenda obce) a J. Doubalíkem (péče o veřejnou zeleň).

✓**ZO projednalo a schválilo** nákup laviček a stolů, které budou umístěny na veřejných prostranstvích v obci.

✓Ke dni 13. května 2021 má poplatek za TKO zaplacen celkem 72,4 % poplatníků (schází 24 osob s TP a 18 majitelů objektů určených k rekreaci), poplatek za psa je uhrazen za 82,8 % psů. Dluh za TKO za loňský rok má jedna osoba s trvalým pobytem v obci a dva majitelé objektů určených k rekreaci (celkem 2 040 Kč). Předepsané vodné mají uhrazeno všichni odběratelé. Nový odečet stavu vodoměrů proběhne v letních měsících. Termín bude včas oznámen obvyklým způsobem.

Miroslav Pažout, Marcela Šafránková

Z ČINNOSTI SPOZ

Vážení občané, jelikož jsme z důvodu vládních nařízení nemohli uspořádat žádné kulturní akce ani setkání jubilantů, tak jsme alespoň popřáli každému oslavenci k jeho životnímu výročí, které připadlo na rok 2020, přímo v rodinách.

I touto cestou ještě jednou blahopřejeme všem oslavencům!

NA ZPRAVODAJ PŘISPELI (OD 18. 11. 2020 DO 25. 5. 2021)

Nováková R. 150 Kč, Matoušková J. 100 Kč, Vitáková A. 50 Kč, Havránek V. 230 Kč, Jírovec P. 230 Kč, Legnerová A. 300 Kč, Ing. Runčíková H. 250 Kč, Jakubec R. 400 Kč, Matějková M. (Praha) 200 Kč, Rys M. 110 Kč, Klabanová E. (Praha) 200 Kč, Ďoubalík M. 200 Kč, Bucková J. 110 Kč, Tomsa Josef 260 Kč, Boukalovi 200 Kč, Koubovi (Bystřice) 100 Kč,

Paní Antošová se, bohužel, tohoto setkání nedožila. Čest její památce, zůstane v našich srdcích.

Veselické děti ani vloni nepřišly o předvánoční nadílku, kterou jsme jim doručili místo anděla.

Za SPOZ

Jarmila Bulířová, Věra Pažoutová

Z PAMNĚTNÍ KNIHY VESELICE, DÍL I., 1922 – 1982

Milí čtenáři, v minulém čísle Zpravodaje jsme se dozvěděli o poměrech na Veselici za 1. světové války a skončili vyhlášením samostatného státu Čechů a Slováků, Československé republiky, v roce 1918. Dnes nám kronikář pan Pažout provede lety 1919 až 1922.

A protože byl prvním kronikářem obce, popsal, jak tehdy Veselice vypadala... „Vesnička naše jest roztroušena po obou březích potůčku zvaného „Trnávka“. Jest rozdělena na čtyři části, z nichž každá má svoje pojmenování. Na levém břehu jest tak zvaná Malá Strana, která se skládá ze šesti středních usedlostí. Na břehu pravém jsou ostatní tři části, které se nazývají následovně: hlavní část obce se nazývá Velká Strana, kde jest střed obce s význačnými budovami“.

A jako správný Čech za ně považuje na prvním místě oba tehdejší hostince, tedy ten „U Šíbu“ a „U Rýdlů“. Dále zmiňuje budovu dvora tehdy patřícího Anně Malinové a zmiňuje se i o požáru, který ve dvoře vypukl 1. září 1921 a zničil sýpky plné úrody a kůlny s nářadím. Popisuje také kříž, který stál před vraty dvora s nápisem „Sv. Missie r. 1912“.

Dále hovoří o soše Panny Marie s křížem. „Mezi oběma hostinci stojí na obecním majetku socha Panny Marie s křížem, která byla postavena v roce 1893 nákladem zdejšího obyvatelstva s přispěním tehdejšího majitele domousnicko-veselického panství. Socha tato jest ohrazena dřevěným plotem a zastíněna čtyřmi lípami, které byly v tom samém roce zasazeny. V nepatrné vzdálenosti jest dřevěná zvonice, na které jest připevněn obecní zvonek. Pod zvonkem nachází se obecní rybník, který byl zřízen roku 1903 po

požáru, kterému padly za obětí usedlosti čp. 5 patřící tehdy Josefu Srbovi, odkudž vyšel oheň, o jehož vzniku se dosud neví.“

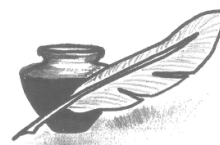
Kronikář dále popisuje třetí část obce s názvem Karlín. Ta se tehdy skládala ze čtyř usedlostí, tří domků, dvou starých cihlen, v nichž se od r. 1915 již nepracovalo. Jedna z nich patřila Anně Malinové a druhá Bohumilu Jírovcovi, veselickému kapelníkovi. Dále zde byla kovárna patřící Josefu Cidlinovi. Čtvrtá část obce se nazývala Lhotka a skládala se ze dvou malých a tří středních usedlostí a čtyř domků.

K obci také patřil izraelský hřbitov. „Severozápadním směrem od středu obce se nachází domek čp. 37 náležející izraelské obci, při němž jest izraelský hřbitov, který byl založen 10. září 1831. Hřbitov byl založen pro příslušníky náboženství izraelského z obcí Veselice, Zelenské Lhoty, Dlouhé Lhoty, Domousnic, Rabakova a okolí.“

Kronikář také zaznamenává samotou zvanou „Rychnova“ patřící tehdy Antonínu Pokornému.

Pan Pažout také zapsal do kroniky další statistické údaje. V roce 1922 měla Veselice 57 popisných čísel, podle sčítání lidu z roku 1921 měla 276 obyvatel a výměru pozemků 290 hektarů 4 ary. A pokračuje: „Dle náboženského vyznání jest stav následující: náboženství římskokatolického jest 251 osob, u Jednoty českých bratří jest 15 osob, 9 osob jest evangelického vyznání, 3 osoby jsou izraelského vyznání a 5 osob jest bez vyznání.“

V kronice jsou také zaznamenány první volby v samostatném československém státě konané v roce 1919. Píše se v ní: „Při prvních

Redakční rada

volbách v osvobozeném státě v roce 1919 utvořily se ve zdejší obci tři skupiny: celostátní politická strana Republikánská českého venkova byla zde rozštěpena na dvě volební skupiny. Třetí skupinu tvořila politická strana českých socialistů. To bylo v měsíci červnu toho roku, kdy byla provedena také volba obecní rady ve Veselici. Do obecní rady byli zvoleni následující občané: za první skupinu strany republikánské byl zvolen Fr. Matoušek, Josef Halama, Josef Pažout čp. 27, Josef Jansa, Bohumil Jírovec a Václav Šimon. Za druhou skupinu strany republikánské byl zvolen Fr. Rýdl a Karel Pokorný. Ze skupiny českých socialistů byl zvolen Frant. Pokorný čp. 14, František Burian čp. 30, Josef Cidlina a Josef Krupka. Starostou obce byl opět zvolen František Matoušek.“

Jak kronikář dodává, právě on se velkou měrou zasloužil o to, aby v roce 1921 se mohlo přikročit ke stavbě okresní silnice.

A nezapomnělo se ani na kulturu. „V roce 1921 byla založena obecní knihovna. „Usnesením obecního zastupitelstva z 9. ledna byl ustaven prvním knihovníkem Josef Švejda, narozený roku 1897, který tuto funkci velmi dobře vykonával. Ale nebylo mu dáno tuto čestnou funkci vykonávat dlouho, neb již počátkem roku 1922 podlehl svému válečnému zranění. Po jeho smrti byl jsem ustaven za knihovníka Já, Josef Pažout, kronikář zdejší obce.“

Vážení a milí čtenáři, tímto konstatováním pro dnešek kroniku zavíráme a to jen proto, abychom ji v příštím čísle Zpravodaje opět otevřeli a dozvěděli se z ní něco více o tehdejší spolkové činnosti ve Veselici.

*Podle Pamětní knihy Veselice zpracovala
Ivana Šusová*

SPOLEČENSKÁ KRONIKA (1. 1. 2021- 30. 6.2021)

Výročí

85 let	27. března	Jiřina Tremlová
80 let	19. února	Josef Tomsa
75 let	2. února 12. června	Josef Kodrik Marie Kodriková
70 let	18. března 26. dubna 13. června	Jaromír Ďoubalík Jana Bravencová František Jakubec
65 let	20. května	Petr Jírovec
60 let	21. ledna	Jana Třísková
55 let	21. dubna	Jiří Rýdl
40 let	12. ledna 5. června	Lenka Kasíková Miroslav Augusta

35 let	21. března	Pavel Cidlina
30 let	6. ledna	Václav Bucek
20 let	24. ledna 23. dubna	Jaroslav Brabenec Tereza Kadeřábková
5 let	8. května	Marie Pažoutová

20 let společného života oslavili dne 6. ledna Ivana a Josef Bravencovi.

Blahopřejeme.

Zemřela

Dne 6. 3. 2021 paní **Miroslava Ďoubalíková**, Veselice 17, ve věku nedožitých 65 let.

Čest její památce.

Marcela Šafránková

ČTENÁŘSKÉ DOPISY A OHLASY

Poděkování

Děkujeme všem za vyjádření upřímné soustrastí při úmrtí manželky a maminky paní Miroslavy Ďoubalíkové.

Rodina Ďoubalíková

ČERNÁ KRONIKA OBCE VESELICE A OKOLÍ

Stejně jako v předešlém období nemuseli policisté Obvodního oddělení PČR v Dobrovici řešit v obci Veselice ani jeden případ protiprávního jednání. I když se zrušením nouzového stavu a uvolněním protiepidemických opatření došlo k mírnému zvýšení nápadu trestné činnosti, jedná se spíše o větší města s větší koncentrací osob.

Nejinak tomu bylo i v okolních obcích. Policejní hlídky řešily pouze dva případy v obci Řitonice. V prvním se mezi sebou nepohodli dva

sousedé, kdy jeden druhého navzájem urážel a pomlouval, dokonce došlo i na vyhrožování. Případ policisté zadokumentovali jako přestupek proti občanskému soužití a následně postoupili na Magistrát města Mladá Boleslav k projednání.

Druhý případ je z března letošního roku, kdy na linku 158 oznámil majitel osobního vozidla, že mu někdo u vozidla, které měl zaparkované před domem, poškodil čelní sklo. Šetřením bylo nakonec zjištěno, že k poškození skla došlo od

odlétnuvšího kamínku od kol jiného vozidla. Vzhledem k tomu, že nebylo zjištěno úmyslné

zaviněním jinou osobou, budou majitelé vozidel řešit věc s pojišťovnou. **prap. Jan Procházka**

Dopravní nehoda

Středa 17. 2. 2021. V noci padal sníh, teplota byla slabě pod nulou, na silnici se udělala námraza a silničáři ještě nestačili ošetřit vozovku. Po 8. hodině ranní jelo od Bačalek osobní auto a v zatáčce u Dufků dostal řidič smyk a skončil mimo vozovku. Přes veškerou snahu a týrán motoru se nemohl dostat zpět na silnici.

Tuto situaci ze zahrady viděla pí. Šoltysová a okamžitě se běžela podívat, co se přihodilo a jak pomoci - lopatu, hrablo a popel pro podsyp. Řidič musel ještě vyměnit pravou přední pneumatiku.

Přes veškerou tuto snahu se řidiči nepodařilo vyjet.

Zachráncem celé situace se stal pan František Jakubec, pro kterého pí. Šoltysová došla a který málo ostražitého řidiče vytáhl traktorem. Na této dopravní nehodě je ještě zajímavé to, že řidič nevládnul ani tažné lano, jak ukládá vyhláška.

Bylo štěstí, že u traktoru bylo tažné lano s hákem, které je používáno při přibližování dřeva. Dopravní nehoda proběhla bez zranění a bez účasti policie. **Josef Šoltys**

PERMAKULTURA JE ZALOŽENA NA HODNOTÁCH

Permafarma
veselice

Na farmě Jagava Permafarma na Veselici stále něco zlepšujeme a objevujeme a už nějakou dobu přemýšlím o článku na téma Etické principy permakultury, který by více poukázal na to, proč mě a spoustu dalších lidí permakultura tak baví.

Pro úplné nováčky uvedu definici Permakultury od jejího zakladatele Billa Millisona: „Permakultura (z anglického výrazu permanent agriculture – trvalé zemědělství) je vědomý design a péče o zemědělsky produktivní ekosystémy, které se vyznačují diverzitou, stabilitou a odolností přírodních ekosystémů“

Jelikož je permakultura o navrhování, tak bych rád ještě na úvod uvedl několik základních designových principů (**tučně**) a k tomu přísloví, která vycházejí z tradičních znalostí a blíže osvětlují význam jednotlivých principů.

1. **Pozoruj a jednej** (Krása je v očích pozorovatele).
2. **Zachycuj a uchovávej energii** (Kuj železo, dokud je žhavé).
3. **Získávej výnos** (S prázdným žaludkem se špatně pracuje).
4. **Usměřňuj sebe sama a přijímej zpětnou vazbu** (Hříchy otců se projevují na dětech do sedmé generace).
5. **Využívej obnovitelných zdrojů a služeb a važ si jich** (Příroda sama ví, co dělá).
6. **Nevytvářej odpad** (Kdo šetří má za tři. Jedna včasná záplata ušetří devět dalších).
7. **Navrhuj od vzorů k detailům** (Pro stromy nevidět les).
8. **Dej přednost začleňování před oddělováním** (Více rukou, méně práce).
9. **Využívej malých a pomalých řešení** (Čím jsou větší, tím tvrději dopadají. Pomalí a vytrvalí vyhrávají).

10. Využívej

rozmanitosti a važ si jí (Neukládej všechna vejce do jednoho košíku).

11. Využívej krajů a važ si okrajových systémů

(Nemysli si, že jsi na správné cestě jen proto, že je dobře vyšlapaná).

12. Využívej změnu tvořivě a tvořivě na ni reaguj

(Vize není o tom, jaké jsou věci nyní, ale jaké budou).

Permakultura stojí na třech základních etických principech:

1. Pečuj o Zemi.
2. Pečuj o lidi.
3. Najdi správnou rovnováhu a spravedlivě rozděluj.

David Holmgren, spoluvůrce permakultury, našel něco, co s námi velmi rezonuje. Jsou to principy, podle kterých žily předchozí civilizace v harmonii se svým okolím a díky tomu existovaly stovky a tisíce let.

V těchto univerzálních principech spatřuji základní esenci permakultury, která je pro tisíce lidí čím dále více přitažlivá. Bohužel se o nich píše jen málo. Díky těmto principům se permakultura stává jedinečným konceptem, který má svá uplatnění v jakékoliv lidské činnosti. Zkuste si na chvíli představit, jak by se tyto tři principy mohly uplatnit například ve vaší práci. Zkusili jste to? To by se najednou změnilo věci k lepšímu.

Lze s malou nadsázkou tvrdit, že když lidé tyto principy opustili, jejich civilizace se začaly hroutit. Snad nejvíce viditelný princip **Pečuj o Zemi** je péče o živou půdu. Předpokládám, že se najde málo lidí, kteří budou tvrdit, že život na planetě není podporován jedinečně živou půdou. Nicméně většina civilizací svými činy činí přesný opak. Používáme vysoce toxické látky na pěstování a zpracování potravin, likvidujeme lesy a do řek vypouštíme jedovaté odpady. Dost často

to tak nevypadá, ale záleží na množství, kdy se zcela zdravá aktivita stane toxickou.

Kategorický imperativ dnešní doby je přežití člověka jako bytosti na této planetě. Říká se, že planeta člověka ke svému životu nepotřebuje. Bohužel opačně to říci nelze.

Bez péče o Zemi se člověk prostě neobejde.

Všechny civilizace před námi si byly více či méně vědomy své závislosti na Zemi. Ať se to projevovalo v tradicích, rituálech nebo každodenní péči o své zdroje.

Dnes jsme v „moderní“ společnosti ztratili toto vědomí propojenosti a závislosti na zemských zdrojích.

Denně se s tím můžeme setkat například při položení otázky, odkud se bere naše jídlo?

Dokonce se tyto tři principy mohou stát měřítkem hodnocení prospěšnosti mnoha věcí anebo plánování našeho života, práce a kariéry. Jak je moje práce prospěšná Zemi, lidem a zda mohu prací, kterou dělám, přispět k vyšší spravedlivosti a zda mohu sdílet s ostatními své dary nebo hodnoty... To jsou otázky, které si můžeme klást.

Z celé permakultury není podle mě nic důležitějšího než právě tyto tři etické principy.

Druhý etický princip **Pečuj o lidi**, říká, že člověk je bytost, která je prostřednictvím jemnohmotných energií propojená s celým světem. Jsme propojeni sami se sebou, resp. se svým vyšším já, se svými dětmi, rodiči, prarodiči a jejich rodiči. Jsme propojeni všichni mezi sebou tím, že dýcháme stejný kyslík, oxid uhličitý, dusík, vodní páru – atmosféru. Jsme propojeni skrze vodu, kterou vdechujeme a vydechujeme, přijímáme i vylučujeme, skrze půdu, odkud pochází naše jídlo a skrze odpad, z něhož, v případě kompostu, se zase vrací do půdy. Jsme

propojeni skrze podobné myšlenky, názory, víru, skrze lásku k našim dětem. Také jsme propojeni v místě, kde bydlíme, pracujeme nebo se setkáváme, a ještě ve spoustě dalších věcí, vědomě či nevědomě.

Vědomí propojenosti znamená velkou sílu. S vědomím takové síly lze tvořit užitečné věci.

Přijměte, prosím, pozvání na setkání lidí, kteří si chtějí popovídat, seznámit se a třeba hledat něco, co by se dalo změnit, anebo vytvořit něco užitečného. Konkrétně se můžeme sejít na farmě 21. června v 15.00 hodin. Pojdme začít. Můžeme se bavit třeba o tom, co můžeme udělat pro sebe, rodinu, obec a krajinu. Každý má nějaké zkušenosti, přednosti a dary.

Správným zaměřením na naše přednosti a dary můžeme najít vlastní rovnováhu mezi tím, co máme rádi a čím se můžeme třeba i živit. Děláním toho, co máme rádi, přináší harmonii a radost do života a úplně nejlepší je, když to děláme i jako svou práci, která nám přináší obživu. Takto chápu třetí etický princip **Najdi správnou rovnováhu a spravedlivě rozděluj**. Můžu se o své přednosti rozdělit s ostatními prostřednictvím výkonu svého povolání nebo sdílením svých darů a hodnot, které mám v přebytku a jsem připraven je sdílet s ostatními lidmi nebo společností.

Rovnováha a spravedlivé rozdělování mohou vzniknout až jako následek dobře vykonané práce nebo z užívání přírodních zdrojů.

Praktické používání etických principů permakultury může přinést nová poznání a spokojenost v každodenním životě.

Přeji všem úspěšné žití svých darů a testování permakulturních etických principů.

Tomáš Franěk, Jagava Permafarma Veselice,

www.permafarma.cz,

www.facebook.com/permafarma

STRUČNÁ HISTORIE VSI VESELICE (DOKONČENÍ)

Popis významných okamžiků pro Veselici

1. Rok 1630; Vláda Karla Kauče z Kauče – Období třicetileté války. Veselice je na krátký čas sídlem panství. V době třicetileté války pobýval Karel se svými lidmi na Kosti, kde před válečnou hrůzou byl vedle lidí chráněn i dobytek. Byl asi velmi vzdělán, protože jej kostecký hejtman po napadení panství Švédy, požádal o vyčíslení válečných škod. Za vlády Kaučů byl v Domousnicích založen pivovar, který vydržel vařit pivo celých 270 let. Z pivovaru zbyly při cestě k Veselici již jen renesanční sklepy.

2. Roky 1632 – 1634 - Vláda frýdlantského vévody Albrechta z Valdštejna - Hlavním městem vévodství byl Jičín, který zaznamenal nebývalý rozvoj. Byl přestavěn zámek a ve městě byly postaveny významné stavby:

- Kostel po vzoru poutního místa v Kompostele ve Španělsku
- Jezuitské gymnázium s plánem zřízení univerzity v Jičíně
- Klášter ve Valdicích s Libosadem líp od Valdické brány
- Jičín byl budován jako centrum k zásobování Valdštejnova vojska, o které velmi dbal a vytvářel z něho základ profesionální armády.

Celé slavné údobí Valdštejnova vévodství končí jeho zavražděním v Chebu v roce 1634. Po Valdštejnově smrti bylo kostecko rozvráceno a hrad byl vypálen. Třicetiletá válka pokračuje dál a poddaní sklízí její hrůzy. Je zničena malá ves Rychnov a dvě usedlosti na Veselici. Bačálky mají 13 usedlostí pustých a je zničena ves Záhumní Lhota u Dolního Bousova. Nikdo si není jist

životem a traduje se, že v Čechách bylo během třicetileté války vyhubeno až 60 % obyvatelstva. Vestfálský mír v roce 1648 nepřinesl Čechům nic dobrého. Vládnoucí Habsburci utužovali rekatolizaci a v roce 1654 byl uzákoněn nový daňový systém – berní rula. Z té doby máme k dispozici první hospodářskou písemnost. Seznam poddaných z Veselice s výkazem jejich polí a u kosteckého dílu Veselice i s výkazem počtů dobytka.

3. Po roce 1785, za vlády Josefa Půlpána z Feldštejna na Domousnicích je v Domousnicích založena manufaktura na výrobu punčoch. Na Veselici končí období tkalců a pěstování lnu. Z tkalců se staly punčocháři a mistři punčocháři, zaměstnaní v manufaktuře. Na Veselici v té době začíná rozvoj ovocnictví a je žádané ovoce hlavně sušené. Ještě v 50. letech minulého století jsem na veselických zahradách napočítal 10 suširen ovoce, a jednu z nich na obrázku uvádím.

Obr. č 1. Stará sušárna ovoce na zahradě při domě č. 8, uváděná již v roce 1845, kdy si Václav Burian a jeho žena Kateřina vymíňují na svém synovi Jánovy usušení 1/3 ovoce ze zahrady. Tašková střecha není původní. Při stavbě stodoly v roce 1895 byly došky nahrazeny pálenými taškami. Výnos z ovoce byl asi sedminásobný, než výnos pšenice ze stejné výměry.

4. Revoluční rok 1848 – zrušení roboty: Z toho roku známe ze školy hlavně „utužení Bachova absolutismu“, ale lidé na vsi si od roboty oddechli. Vedle práce na svých polích, museli docházet před rokem 1848 za robotou k domousnickému a osenickému dvoru. Z půllánové usedlosti, asi 10 ha, kterých bylo ve vsi většina, se robotovalo s potahem a s dvěma tažnými zvířaty 1,5 dne v týdnu. Zrušení roboty představovalo zaplacení určité částky státu, který se s panstvem vyrovnal. Uvedu zde příklad s půllánové usedlosti č. 8, z doby Jána Buriána. Roboty byla přepočítána na peníze a k ní byl přičten ourok, gruntovné za nájem polí. 1/3 z toho musel sedlák státu zaplatit.

Pro Jána Buriána to bylo z 10 ha 35 zlatých v pololetních splátkách po dobu 20 let. Za grunt, který užíval, tak zaplatil 700 zlatých. Při hodnotě 1000 zlatých za celou chalupu, si ji vlastně znova koupil.

5. Revoluční rok 1848 – Založení Obecních samospráv. Po roce 1848 byly všechny díly Veselice začleněny do svazku obcí Domousnických, které řídil představený (starosta) pan Václav Holan z Veselice z č. 1. Zemské zřízení takto fungovalo do dubna 1864, do vydání Říšského zákoníku o Obecních samosprávách, který umožňoval obcím ze svazků obcí vystoupit. Ihned po vydání tohoto zákona zahájila obec Veselice řízení k osamostatnění obce. Mezi potřebnými doklady si také muselo zvolit své nové zastupitelstvo, které v přehledu uvádím: **Václav Holan z č. 1 představený, Josef Halama z č. 7 radní, Jiřík Oudrnický z č. 17 výbor, Josef Halbich z č. 33 výbor, Josef Kratina z č. 30 výbor, Josef Chromovský z č. 11 výbor, František Horák z č. 29 výbor, Jan Burian z č. 8 výbor a František Šíba z č. 10 výbor.** Po dvou letech čekání bylo obci Veselici předáno 28. listopadu 1866 prostřednictvím Okresního úřadu v Sobotce významné císařské rozhodnutí: **„Jelikož Jeho císař: král. Apošt. Veličenstvo nejvyšším rozhodnutím ze dne 6. května 1866 povoliti ráčilo osadě Veselicím vyloučení ze svazku s obcí Domousnici a ustanovení za místní obec samostatnou, vrací se slavnému okresnímu výboru připisem ze dne 31. října 1865 č: 91 sem dodané spisy.“**

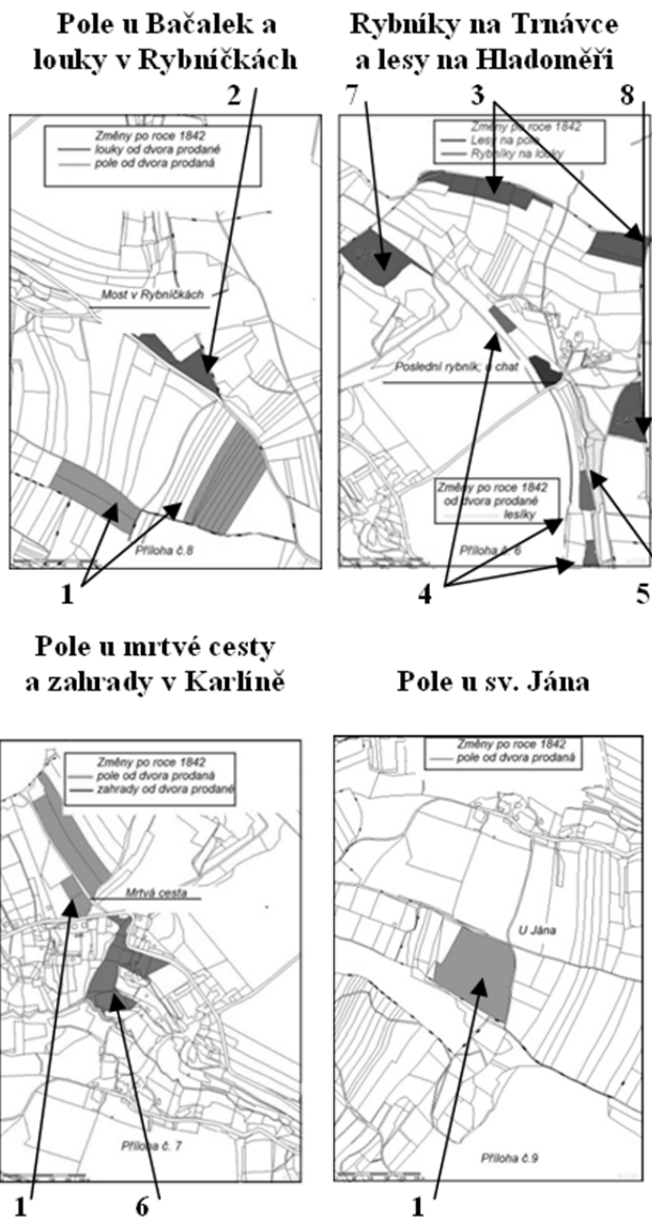
Obr. č. 2 a 3. Oba doklady v kopiích originálu: Podpisy 1. Zvoleného zastupitelstva obce Veselice a Císařské rozhodnutí o povolení samostatné obce Veselice.

Po zrušení poddanství a zřízení nové obecní samosprávy po roce 1848 začal ve společnosti nebývalý rozvoj popsany v následujících bodech:

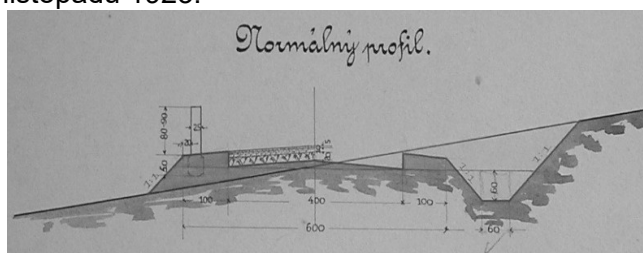
1. Hospodářství ve vsi byla podrobena přestavbě.
2. V zemědělství se začalo upouštět od po léta vžitého trojhonného systému – ozim, jař a úhor
3. V zemědělství se postupně zaváděl chov užitkového dobytka na maso a pro krmení zvířat se zavádělo pěstování jetele
4. Lidé navyklí se žít v rámci rajónu vsi museli za prací vycestovávat do měst, nebo si museli hledat obživu vlastním přičiněním. To dokonale předvedla rodina Halbichova při výstavbě další části vsi, Karlína. - Josef Halbich z domu č. 33 se 25. dubna 1854 oženil s Terezií Burianovou z č. domu 8. Odkoupili zemědělsky neobdělátné pozemky od čísel domů 3, 5 a 15 v dnešním Karlíně. Na pozemcích, ležících vedle panské cihelny, většinou stržích a stráních byla kvalitní cihlářská hlína. Pan Halbich byl cihlářským mistrem a zedníkem a své profese dokonale ovládal. Na pozemcích po planýrce a hloubení základů byly z vytěžené hlíny hned vyráběny cihly a vypalovány v pecích postavených vždy na stavebním pozemku. Z cihel na zakoupených pozemcích stavěla rodina malé domky a prodávala je. Rodina celkem postavila 9 domků. Domky byly pro skromné bydlení a pro malé hospodářství. Obytnou část tvořila síň a dvě místnosti. Hospodářská část se skládala z malého chléva, stodoly a na dvoře stály chlévky pro prasata s kurníkem pro slepice. Halbichovi za svého života postavili 9 domů a zvětšili obec o 25 % na 47 domů. Poslední Halbichova cihlářská pec byla ještě k vidění u domu č. 48 v 50. letech 20. století.
5. Změny zemědělských kultur na veselických polích a pozemcích.
6. V roce 1870 byl v Libáni založen cukrovar a řepa cukrovka se stala výnosnou zem. plodinou.
7. V roce 1881 byla vybudována železniční trať Bakov – Kopidlno.
8. V roce 1923 byla konečně vybudována silnice Domousnice – Bačalky. Navazovala na silnice do Dolního Bousova a do Libáně, vybudované dřívě.

Tab. č. 1. bod č. 5 – Popis změn zemědělských kultur znázorněné v katastrálních mapách s popisem v následující tabulce.

Změny hospodářských kultur v katastru Veselice po roce 1848; a podle čísel uvedeno v této tabulce				
Odprodáno od velkostatku Veselice v hektarech				
Zahrady - 6	Louky - 2	Pole - 1	Lesíky - 5	Celkem
7,5	1,5	16,5	0,7	26,2
Přeměna lesa na ornou půdu				
Dětenice	Domousnice - 7	Selské lesy - 3	Celkem	
1,4	2,2	3,2	6,8	
Přeměna rybníků na louky				
Dětenice	Domousnice - 4	Selské rybníky	Celkem	
0	0,9	0	0,9	
výměra změn celkem				33,9

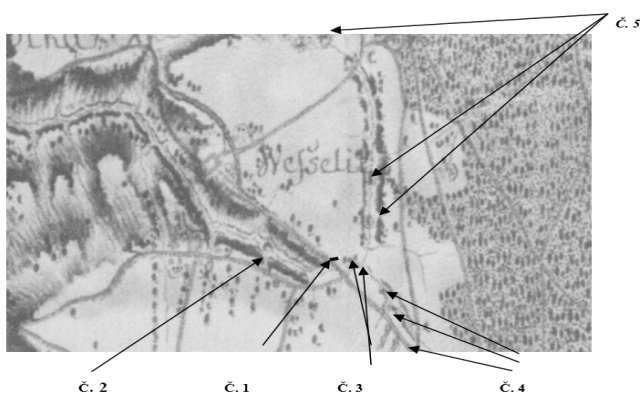
K bodu změn č. 8 – silnice na Veselici - Její celková délka je 3600 metrů a vede od Domousnic přes Veselici k Bačalkům. Na silnici za 440 000,- Kč tehdejší měny, vybudované v profilu dle obrázku, bylo provedeno 13 300 m³ ručních výkopů, 4300 m³ materiálů z výkopů bylo přeházeno, zpět položeno a zhutněno. Spotřebováno bylo 3 600 m³ kamene a 11 000 m³ oblázkového štěrku s pískem. Po kolaudaci byla silnice předána do správy okresu koncem listopadu 1923.

Obr. č. 8. Na obrázku je jeden z profilů silnice, kterou obec vlastními silami postavila

Pro úplnost hospodářských aktivit uvádím ještě přehled výnosů hospodářských plodin v Čechách v letech 1750 – 1914 (Tab. č. 2). K přehledu ještě uvádím, že na Veselici se pěstovala krmná řepa, jetel, hrách a len ještě před rokem 1848. Do roku 1750 byly výnosy obilovin v průměru takové: 1 zrn zaseté: 3,5 zrn sklizených

Hektarové výnosy plodin v Čechách v q v jednotlivých letech								
plodina	1750	1801	1848	1871	1881	1891	1901	1914
pšenice	9,5	11,1	10,8	12	13,6	14	16,5	18,5
žito	8,5	9,5	9,5	10,6	11,4	11,5	14,5	16,7
ječmen	7,5	9	9,6	10,7	13,7	13,9	16,4	20
oves	6	7	8,1	9	10,8	10,5	12,8	17,1
průměr obilnin	-	-	9,5	10,6	12,2	12,4	15,1	18,1
brambory	-	-	65	70	73	78	99	95
cukrovka	-	-	120	170	208	224	270	262
Krmná řepa	-	-	-	120	177	192	232	270
Jetel-seno	-	-	-	26	30	30	31	40
hrách	-	-	-	8,1	7,2	7,2	10,4	12
řepka	-	-	-	10,7	13,2	10,8	12,4	13,4
Len-vláčno	-	-	3,8	4,7	8,7	5,8	7,1	6,3

Obr. č. 9. Ukázka změn vodních poměrů na Veselici, zakreslené do mapy I. vojenského mapování z let 1764 – 1768, které je současně vysvětlením, proč se oblasti za mostem, při cestě k Bačalkům říká v Rybníčkách

č. 1. Pro lepší orientaci v Rybníčkách vyznačuji most.

č. 2. Rybník na potoku Trnávka. V mapě stabilního katastru v roce 1842 již není.

č. 3. Dva rybníčky, které již v mapě z roku 1842 také nejsou. Důvod jejich zmizení je patrně jako v případě č. 4.

č. 4. Tři rybníčky na potoku při silnici. Rybníčky ani potok zde již nejsou. Patrně jejich prameništěm byl les, který u Bačalek býval. Les byl změněn na pole a lesní prameniště patrně vyschlo. V mapě stabilního katastru v roce 1842 již rybníčky nejsou a nad nimi u Bačalek je z lesa pole.

č. 5. Tři rybníčky v lukách na Trnávce. Byly ještě v mapě stabilního katastru v roce 1842. Byly přeměněny na louky.

Na závěr – Pokusil jsem se vytvořit stručný přehled vývoje vsi Veselice. Téměř pět set let uplynulo od doby prvních písemných zpráv

z poddanské vsi Veselice do doby, kdy se sedlák a chalupník z Veselice stal svobodný a nezávislý na vrchnosti. Stará Veselice mívala do konce 17. století jen 19 usedlostí a byla rozdělena ke třem panstvím. Z těch tří panství ovlivňovalo po pět set let život Veseláků 60 majitelů. Pocházeli z řad šlechty nižší – vladycké, rytířské a zemanské, ale i vyšší, panské a hraběcí. Někteří z nich zastávali i nejvyšší zemské úřady. V běhu času patřili nábožensky k protestantům i ke katolíkům a jejich komunitu doplňovali i židé. I když bývalí majitelé panství ve vsi nezanechali žádné památníky ani výstavní budovy, tak všichni zanechali ve vsi vliv na své poddané. Ti po vyvázání se z poddanství, založili spořádanou obec Veselici s dobrým hospodářským základem a všichni společně dali základ k nebývalému hospodářskému rozvoji vsi a také k náboženské toleranci. Po vzniku samostatné obce, byli do obecních samospráv voleni katolíci, evangelíci i židé. Nástupem průmyslové revoluce byl dán základ k výstavbě domků s drobným hospodářstvím, patřících většinou řemeslníkům, v historickém pořadí již čtvrtém dílu Veselice, v současném Karlíně.

V průběhu textu jsem nazval Veselici selskou vsí. Její hospodářství vždy prosperovala, a tak jsem porovnal současné hospodaření Zemědělské akciové společnosti se sídlem v Dlouhé Lhotě, s hospodařením sedláků v 17. století, o kterých již v textu byla zmínka, a na jejichž polích akciová společnost dnes hospodář. **Dnes má akciová společnost o 40% méně dobytka než sedláci mívali, platí s polí v porovnání dobových cen 10 x nižší nájem, má 5 x vyšší výnosy obilovin a i s dotacemi, které nejsou nijak malé, hospodaří v podstatě se ztrátou.**

Kladem je, že se zemědělci dnes již tolik nenadrou, ale k vynaloženým nákladům je dnes jejich práce málo produktivní. Kdyby tak hospodařili sedláci v 17. století, tak jejich hospodářství dávno zkrachovala, a nemohli by svá hospodářství předávat v rodinách po celá staletí.

Některé fotografie ze staré Veselice a z jejího kulturního dění, které zde mívalo velkou tradici.

Obr. č. 10. Veselice v počátku 20. století - dvůr s horní částí návsi

Obr. č. 11. Herci na snímku zleva odzadu jsou: neznám, neznám, Anežka Pažoutová, Anna Jansová, Marie Jansová, režisér Eda Doškář z Dolního Bousova, neznám, Ladislav Matoušek, neznám. Vpředu sedící: dámu neznám a vedle ní je Josef Rýdl

Obr. č. 12. Snímek staré chalupy č. 8, který nám ukazuje, jak stará Veselice přibližně vypadala

Ladislav Matoušek

BYLO – NEBYLO

Milí čtenáři, dnes vám přinášíme příběh, který se sice odehrál v 18. století, ale jeho důsledky trvají dodnes. Je to příběh o lásce, posedlosti, prokletí a smrti.

Vila hrůzy

V městečku Baghiera na jihu Sicílie, nedaleko Palerma, stojí v blízkosti náměstí staré aristokratické sídlo - vila Palagonia, které však místní obyvatelé neřeknou jinak než vila hrůzy. A vsuktu - již více než 200 let se vznáší nad tímto zámečkem podivné prokletí, kterému se nevyhne nikdo, kdo se jakkoli k vile přiblíží. Poslední majitel sídla, kníže Palagonský, byl velmi ošklivý člověk, a to nejen povahou, ale i svým vzhledem. Celým jménem se nazýval Francesco Ferdinand Gravina, kníže z Palagonie, komoří krále Karla III., panovníka neapolského a sicilského. Podle zachovaných dobových portrétů byl kníže obézní, holohlavý a na zádech měl tukový výrůstek v podobě hrbu. Obličej měl dlouhý a úzký, s velkým nosem, na jehož konci měl bradavici. Jeho pohled mohl být svůdný - avšak jeho modré oči hleděly každé jiným směrem.... Ve věku čtyřiceti let, díky své ošklivosti stále svobodný, se bláznivě zamiloval do sedmnáctileté dívky jménem Maria Gioachina Gaetani, dcery drobného palermského obchodníka. Setkal se s ní náhodou na plese, který pořádala městská rada. A pevně se rozhodl, že se s ní ožení.

"Budete šťastná, zapomenete na mou ošklivost", sliboval Marii Gioachině, když žádal o její ruku. Marie z něj však měla hrůzu, a když se k ní přiblížil, aby ji objal, zavírala oči hrůzou a celá

se roztrásla. Avšak bylo nemyslitelné, aby odmítla nabídku k sňatku - znamenalo by to zkázu celé její rodiny.

Svatba se konala 12. června 1747 v městečku Baghiera, v rodinném sídle knížete. Přítomna byla všechna neapolská šlechta a král delegoval svého bratrance, aby se svatby zúčastnil v jeho zastoupení. Nevěsta byla překrásná v bílých šatech z livurnské krajky, ale ženich vypadal spíše jako polní strašák. Obdobné bylo i jeho chování a během svatební cesty a líbánek v Římě musela nebohá dívka noc co noc strpět násilnická objetí svého manžela.

O měsíc později se manželé vrátili zpět do Baghiery a kníže byl čím dál zamilovanější do své mladé a krásné ženy. Až příliš krásné... Jeho žárlivost neznala mezí a stála u zrodu ďábelského plánu. Jednoho dne svolal do svého sídla všechny známé sicilské sochaře, uzamkl je v jednom z nádvoří a dal jim k dispozici ohromné bloky kararského mramoru s tím, aby z nich vytesali sochy těch nejošklivějších bytostí, jaké kdy byly člověkem vymyšleny. Podstata plánu byla prostá - obklopit mladou ženu množstvím soch tak odporných bytostí, aby zapomněla na jeho ošklivost a aby se jí v porovnání se sochami zdál krásný.

Vedeni příslibem značné finanční sumy, vytvořili sicilští sochaři a kameníci desítky zrůdných monster, které na příkaz knížete jeho sluhové rozmístili do každé palácové komnaty, do každého pokoje, do každého koutu zahrady. Přes 600 příšerných soch, mezi nimiž byli skřítkové, různá bezhlavá zvířata, lidé se zvířecími těly, rozpárané lidské mrtvoly a mnoho dalších nestvůr

mělo hlídat věrnost Marie Gioachiny. Zvrhlý vkus knížete se projevoval i v nejrůznějších detailech - například všechny stoly měly podobu rakví, ložnice byla "zalidněna" mramorovými štirý a pavouky. Před manželským ložem pak kníže nechal postavit sochu kněžny, ale s tělem pokrytým štirý, červy a mouchami. Avšak to nebylo všechno. Kníže si umanul, že jeho žena musí zapomenout na svou krásu. Dal proto rozbít všechna zrcadla a nahradil je křivými zrcadly, která dávala pokřivený obraz skutečnosti.

Koronou všeho měla být socha mladého muže s dvojitou hlavou kozla - jeho manželka tak měla mít na očích všechny hříšné myšlenky, které jí, podle knížete, napadaly. Modelem pro sochu se stal sedmnáctiletý mladík, milý a něžný. Stalo se to, co se muselo stát - oba mladí lidé se do sebe zamilovali a "model" strávil s kněžnou nejednu chvíli v jejích pokojích.

Nikdo dnes už neví, jak se kníže o nevěře své ženy dozvěděl. Jisté je jen to, že mladíka na místě probodl mečem a manželku zardousil. Nemohl však bez ní žít, a tak se několik měsíců po této tragédii zastřelil u podstavce její sochy. Jeho poslední přání však bylo stejně zvrhlé jako on sám - nařídil vytesat sochu ženy, která obcuje se skřety a dát ji na hrob nebohé Marie Gioachiny.

Tak skončil příběh posledního pána a majitele vily Palagonia. Avšak záhy po jeho smrti se mezi lidmi rychle šířily pověsti, že vila je prokletá a že v ní straší. A řada událostí tomu

nasvědčovala. Kdokoli se k vile přiblížil, zemřel. A kletba trvá dodnes. Vila po smrti knížete připadla králi, v průběhu času pak městu. Pomalu se rozpadala a zahrady a park pustly. Avšak každý ze čtrnácti zahradníků, který z pověření městské rady vkročil do zahrad vily, zemřel na blíže neurčitelnou a záhadnou nemoc, ač byl předtím zdravý. V roce 1994 městská rada postavila v blízkosti vily tzv obecní dům pro příslušníky sociálně slabé vrstvy obyvatel. Všech prvních patnáct nájemníků spáchalo v krátké době sebevraždu. Koncem roku pak několik námořníků v opilosti vniklo do vily a porazilo jednu ze soch. Do týdne se všichni utopili.

V lednu 1995 se jeden z radních, jistý Mazzini, vyslovil ve prospěch zbourání rozpadající se vily a vybudování místo ní mateřské školky, kterou město nutně potřebovalo. O návrhu se hlasovalo v městské radě, ale tam tuto myšlenku podpořili jen čtyři další radní. Zbourání bylo zamítnuto a vila stojí dál, hlodána zubem času a počasím. Avšak totéž se nedá říci o oněch čtyřech mužích, kteří hlasovali pro její zboření. Ten, který návrh vymyslel, byl do několika dní usmrčen nákladním autem, druhý do měsíce zemřel na náhle se objevivší rakovinu. Druzí dva našli smrt v troskách malého soukromého letadla, které se z neznámých důvodů zřítilo blízko Neapole.....

*podle zahraničních materiálů zpracovala
Ivana Sůsová*

**AŤ NÁM SLUNCE HŘEJE,
SENO AŤ SE SUŠÍ,
MÁME SE MOC RÁDI
A CÍTIME KLID V DUŠI**

**MĚJTE KRÁSNÉ LÉTO
REDAKČNÍ RADA**

Zpravodaj Veselice vydává Zastupitelstvo obce Veselice. Redakční rada pracuje ve složení: předsedkyně: Ing. Alena Truhanová, členové: J. Bulřfová, F. Navrátil, F. Pažout, M. Pažout, Z. Poláková, Mgr. I. Sůsová, M. Šafránková, J. Šoltys. Zpravodaj vychází dvakrát ročně a je dodáván zdarma. Za obsah článků odpovídají autoři. Prosíme o zaslání případných návrhů, připomínek a finančních příspěvků na adresu: M. Šafránková, Veselice 8, 294 04 Dolní Bousov. Finanční příspěvky lze posílat i na účet č. 670100-2210595734/6210, vedený u mBank. Redakční radu můžete kontaktovat elektronicky na adrese: zpravodaj.veselice@centrum.cz. Archiv všech čísel Zpravodaje je dostupný na webových stránkách obce: www.veselice.e-obec.cz. Vydávání časopisu povoleno dokumentem Ministerstva kultury ČR event. č.: MK-ČR-E1844